

4. Sjunda skåpet, som står i rummet, är fullt av böcker. De äro alla gamla och många äro utslagna. Men de äro ändå värdefulla för sin historia. De äro alla skrivna på latin och många äro utslagna. Men de äro ändå värdefulla för sin historia. De äro alla skrivna på latin och många äro utslagna. Men de äro ändå värdefulla för sin historia.

5. Sjunda skåpet, som står i rummet, är fullt av böcker. De äro alla gamla och många äro utslagna. Men de äro ändå värdefulla för sin historia. De äro alla skrivna på latin och många äro utslagna. Men de äro ändå värdefulla för sin historia. De äro alla skrivna på latin och många äro utslagna. Men de äro ändå värdefulla för sin historia.

6. Sjunda skåpet, som står i rummet, är fullt av böcker. De äro alla gamla och många äro utslagna. Men de äro ändå värdefulla för sin historia. De äro alla skrivna på latin och många äro utslagna. Men de äro ändå värdefulla för sin historia. De äro alla skrivna på latin och många äro utslagna. Men de äro ändå värdefulla för sin historia.

7. Sjunda skåpet, som står i rummet, är fullt av böcker. De äro alla gamla och många äro utslagna. Men de äro ändå värdefulla för sin historia. De äro alla skrivna på latin och många äro utslagna. Men de äro ändå värdefulla för sin historia. De äro alla skrivna på latin och många äro utslagna. Men de äro ändå värdefulla för sin historia.

8. Sjunda skåpet, som står i rummet, är fullt av böcker. De äro alla gamla och många äro utslagna. Men de äro ändå värdefulla för sin historia. De äro alla skrivna på latin och många äro utslagna. Men de äro ändå värdefulla för sin historia. De äro alla skrivna på latin och många äro utslagna. Men de äro ändå värdefulla för sin historia.

9. Sjunda skåpet, som står i rummet, är fullt av böcker. De äro alla gamla och många äro utslagna. Men de äro ändå värdefulla för sin historia. De äro alla skrivna på latin och många äro utslagna. Men de äro ändå värdefulla för sin historia. De äro alla skrivna på latin och många äro utslagna. Men de äro ändå värdefulla för sin historia.

10. Sjunda skåpet, som står i rummet, är fullt av böcker. De äro alla gamla och många äro utslagna. Men de äro ändå värdefulla för sin historia. De äro alla skrivna på latin och många äro utslagna. Men de äro ändå värdefulla för sin historia. De äro alla skrivna på latin och många äro utslagna. Men de äro ändå värdefulla för sin historia.

Den Femte.

1. Den femte skåpet, som står i rummet, är fullt av böcker. De äro alla gamla och många äro utslagna. Men de äro ändå värdefulla för sin historia. De äro alla skrivna på latin och många äro utslagna. Men de äro ändå värdefulla för sin historia. De äro alla skrivna på latin och många äro utslagna. Men de äro ändå värdefulla för sin historia.

2. Den femte skåpet, som står i rummet, är fullt av böcker. De äro alla gamla och många äro utslagna. Men de äro ändå värdefulla för sin historia. De äro alla skrivna på latin och många äro utslagna. Men de äro ändå värdefulla för sin historia. De äro alla skrivna på latin och många äro utslagna. Men de äro ändå värdefulla för sin historia.

3. Den femte skåpet, som står i rummet, är fullt av böcker. De äro alla gamla och många äro utslagna. Men de äro ändå värdefulla för sin historia. De äro alla skrivna på latin och många äro utslagna. Men de äro ändå värdefulla för sin historia. De äro alla skrivna på latin och många äro utslagna. Men de äro ändå värdefulla för sin historia.

4. Den femte skåpet, som står i rummet, är fullt av böcker. De äro alla gamla och många äro utslagna. Men de äro ändå värdefulla för sin historia. De äro alla skrivna på latin och många äro utslagna. Men de äro ändå värdefulla för sin historia. De äro alla skrivna på latin och många äro utslagna. Men de äro ändå värdefulla för sin historia.

5. Den femte skåpet, som står i rummet, är fullt av böcker. De äro alla gamla och många äro utslagna. Men de äro ändå värdefulla för sin historia. De äro alla skrivna på latin och många äro utslagna. Men de äro ändå värdefulla för sin historia. De äro alla skrivna på latin och många äro utslagna. Men de äro ändå värdefulla för sin historia.

6. Den femte skåpet, som står i rummet, är fullt av böcker. De äro alla gamla och många äro utslagna. Men de äro ändå värdefulla för sin historia. De äro alla skrivna på latin och många äro utslagna. Men de äro ändå värdefulla för sin historia. De äro alla skrivna på latin och många äro utslagna. Men de äro ändå värdefulla för sin historia.

7. Den femte skåpet, som står i rummet, är fullt av böcker. De äro alla gamla och många äro utslagna. Men de äro ändå värdefulla för sin historia. De äro alla skrivna på latin och många äro utslagna. Men de äro ändå värdefulla för sin historia. De äro alla skrivna på latin och många äro utslagna. Men de äro ändå värdefulla för sin historia.

8. Den femte skåpet, som står i rummet, är fullt av böcker. De äro alla gamla och många äro utslagna. Men de äro ändå värdefulla för sin historia. De äro alla skrivna på latin och många äro utslagna. Men de äro ändå värdefulla för sin historia. De äro alla skrivna på latin och många äro utslagna. Men de äro ändå värdefulla för sin historia.

9. Den femte skåpet, som står i rummet, är fullt av böcker. De äro alla gamla och många äro utslagna. Men de äro ändå värdefulla för sin historia. De äro alla skrivna på latin och många äro utslagna. Men de äro ändå värdefulla för sin historia. De äro alla skrivna på latin och många äro utslagna. Men de äro ändå värdefulla för sin historia.

10. Den femte skåpet, som står i rummet, är fullt av böcker. De äro alla gamla och många äro utslagna. Men de äro ändå värdefulla för sin historia. De äro alla skrivna på latin och många äro utslagna. Men de äro ändå värdefulla för sin historia. De äro alla skrivna på latin och många äro utslagna. Men de äro ändå värdefulla för sin historia.

Den Femte.

Blott frig war Githens fröjd, För Harnad war han böjd, : Med munter själ och dragit swärd San gjorde mången lycklig werld, Alltså wi gå Att fienderna slå. : :

2. De Githers ädla stam Drog djurf i striden fram, : För Fosterlandet seger wann Och stred med stark och tapper arm. Alltså wi gå, Att lagerkransar få. : :

3. När efter slutadt idg Sitt hem han åter såg : Han lydde fritt sitt hjertas röst Och tryckte Kiskan till sitt bröst. Alltså wi gå, Att myrtens kransar få. : :

4. I Githens muntra ring Sid bågarn rundt omkring : Ett sådant muntert dryckeslag Höll Githen mest hwarenda dag. Alltså wi gå, Att törsten slåda få. : :

Den Sjette.

Låt wacklingar prata om sorg och besvär Om faror och fruktan med mer — Godt Fartug och Sjömän som endast begär, Och se'n åt all råddhögaler. Om slängerna braka och gå öfwer bord Och lusten blir stormig och tjock, Klara dådet, lått falla och anstalt bli gjord Att lantfa för reswader fo.

2. Tro ej att jag swiker fast mödan är swår Mei munter till hjerta och själ, Försynen i hviden, som ser hur det går, Håller wakt om mitt lif och mitt wäl. När Prest han predika i Kyrkan en dag om bde, om lycka, om mod, Att Allmakten hjälper fast menskan är swag Och annat — jag icke förstod.

3. Men wäl att sparfwen kan icke förgås Utan tillstånd af honom som styr, Håraf lått begripes, och hwar en förstår Att Gud om wårt bde sig bror, Låt stormen då wara, fast aldrig så swår — Pröfma Sjömans hjerta och själ, Det är en styddsengel som ser hur det går, Som waktar mitt lif och mitt wäl.

Den Första.

Stilla! Råd wänstapligt handen Och låtom of knyta de banden, Som blott utaf bdden slits af, : Då stole wi lugna i tiden Framwandra i kärlek och friden Och se'n hwila sött i en graf. : :

2. Dig tillhörer ewigt mitt hjerta I lefnadens glädje och smärta — Och stormarna tyfina med Dig, : Och molnfri skall himmelen blänka Och aftenens stjärna of slänka All sällhet och wällust och Dig. : :

3. Och sist när i Himmelsens Salar Wi blide till jordens dalar, Och lycklige se våra Barn, : Då stole wi lysas i hviden Och ingen misunna of fröjden Att slitas från afwundens garn. : :

4. O! må mig snart unnas den lycka, Att Dig uti samnen få trycka Och säga förtjust: Du är min, : Snart skall den tidpunkt framkomma, Dwanstlig är kärlekens blomma, Förgåt icke mig, jag är Din! : :

Den Andra.

Wid Kullen i Dalen wid löfrita häcken Min Hilda jag finner så kär och så öm; Wid Stuggan af Linden wid sorlande häcken Förtroligt wi waks nar ur kärlekens dröm: När Nättergalen sina toner höjer, Ur gruppen i dalen han sig röjer: Wid Kullen i Dalen bor Hilda och jag! : :

2. Wid hoppets förtjusning till Rojan wi ilar Der lugnet och sällheten endast behor; Der stummande Dufwor i grafwen sig hwilar, Ej släkten af vinden kan störa des ro; När morgonsolen hållar des låger Och deras harmoniska toner säger: Wi älska förtroligt, som Hilda och jag. : :

3. Wid Stuggan om qwällen wid hängande tallar, I samnen mot Hilda, jag trycker Des bröst; På Lutan hon slämtande toner framkallar, Wid Stug